

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1

Εγώ μπορεί να είμαι απλός άνθρωπος, ξέρω όμως ότι καταρχάς καλύτερα να μάθει κανείς το σωστό με βάση την ίδια τη φύση του, και κατά δεύτερο λόγο να διδαχθεί από όσους γνωρίζουν αληθινά κάτι σωστό και όχι από όσους κατέχουν την τέχνη της εξαπάτησης. Ίσως τα λόγια μου δεν μοιάζουν με των σοφιστών· δεν είναι αυτός ο σκοπός μου·

Γ2

Ο Ξενοφώντας επικρίνει τους σοφιστές για το γεγονός ότι δεν οδηγούν τους νέους στην αρετή. Αντίθετα, τους ωθούν στην εμπειρία των απολάυσεων μέσα από τη μελέτη ανούσιων συγγραμμάτων τους. Τους κατηγορεί ότι το συγγραφικό τους ύφος είναι εξεζητημένο και δεν ωθεί τους νέους στην υιοθέτηση κάποιου αποφθεγματος, που θα μπορούσαν ν' ακολουθήσουν ώστε να κατακτήσουν την αρετή. Έτσι, αν κάποιοι ελπίζουν να μάθουν κάτι από τη διδασκαλία των σοφιστών, ο ιστορικός τονίζει, ότι η ελπίδα τους είναι μάταιη.

Γ3

α)

ἄνδρα → ἄνδρας

ὄντινα → οὔστινας

γράμματα → γράμμα

ῶν → οὔ

β)

ἔωράκαμεν → ἴδωμεν

ἐποίησαν → ποιήσωσιν

παρέχονται → παράσχωσιν

Γ4

α)

ΥΠΟΘΕΣΗ → εἰ καλῶς ἔχοιεν (εἰ + ευκτική)

ΑΠΟΔΟΣΗ → ἂν παιδεύσειε (δυνητική ευκτική) → ΑΠΛΗ ΣΚΕΨΗ

ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΟ

ΥΠΟΘΕΣΗ → εάν καλῶς ἔχωσιν (εάν +υποτακτική)

ΑΠΟΔΟΣΗ → παιδεύσει (μέλλοντας)

β) πολλά αὐτοῖς γέγραπται → αττική σύνταξη (υποκείμενο σε πληθυντικό αριθμό και ρήμα σε ενικό αριθμό)

αὐτοί γεγράφασιν πολλά